

द्विविधेऽप्योगे त्रिविधविघ्नविघातकं मंत्रजातं पठति ये चेति गर्भा इव अत्यंतं शिशवः अनुचतुर्मुखसृष्टिमुपतिताः निर्गतास्त्वत्तद्विशेषः यथा यथा वद्वागान्यज्ञोपासते देवाः पितरश्च तेभ्यो नमः ते च स्वाहास्वधा शब्दाभ्यां दत्तेन हव्यकव्येन मुदं हर्षं प्राप्नुवन्तु ॥ ७४ ॥ अधिदैवात् शांतिं प्रार्थ्या ध्यात्वा भूतात्पार्थयते द्वाभ्यां येंगुष्ठेति अंगुष्ठमात्राः जीवाः ॥ ७५ ॥ प्रागान्प्रणमति ये इति देहिनो जीवान् यतो रोदयंत्य तौरुद्राख्या एते प्राणाः श्रुताः ॥ ७६ ॥ आधिभौतिकेभ्यः सुखं प्रार्थयते येन दीप्तिर्यादिना ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ तस्मै तत्पदार्थाय ईश्वरार्थमित्यर्थः परं उक्तं वैराग्यादिकंगताः प्राप्ताः तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवतीति श्रु

ये चानुपतिता गर्भा यथा भागानुपासते ॥ नमस्तेभ्यः स्वधा स्वाहा प्राप्नुवन्तु मुदंतुते ॥ ७४ ॥ येंगुष्ठमात्राः पुरुषा देहस्थाः सर्वदेहिनां ॥ रक्षंतु ते हि मां नित्यं नित्यं चाप्याययंतु मां ॥ ७५ ॥ येन रोदंति देहस्था देहिनो रोदयंति च ॥ हर्षयंति न हृष्यंति नमस्तेभ्योस्तु नित्यशः ॥ ७६ ॥ येन दीपुसमुद्रेषु पर्वतेषु गुहासु च ॥ वृक्षमूलेषु गोष्ठेषु कांतारे गहनेषु च ॥ ७७ ॥ चतुष्पथेषु रथ्यासु च त्वरेषु तटेषु च ॥ हस्त्यश्वरथशालासु जीर्णोद्यानालयेषु च ॥ ७८ ॥ येषु पंचसु भूतेषु दिशासु विदिशासु च ॥ चंद्रार्कयोर्मध्यगता ये च चंद्रार्करश्मिषु ॥ ७९ ॥ रसातलगता ये च ये च तस्मै परंगताः ॥ नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्योस्तु नित्यशः ॥ ८० ॥ येषां न विद्यते संख्या प्रमाणं रूपमेव च ॥ असंख्येयगुणारुद्रानमस्तेभ्योस्तु नित्यशः ॥ ८१ ॥ सर्वभूतकरो यस्मात्सर्वभूतपतिर्हरः ॥ सर्वभूतांतरात्मा च तेन त्वं न निमंत्रितः ॥ ८२ ॥ त्वमेव हीज्यसे यस्माद्यज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ त्वमेव कर्ता सर्वस्य तेन त्वं न निमंत्रितः ॥ ८३ ॥ अथ वामायया देवसूक्ष्मया तव मोहितः ॥ एतस्मात्कारणाद्वापि तेन त्वं न निमंत्रितः ॥ ८४ ॥ प्रसीद मम भद्रं ते भवभावगतस्य मे ॥ त्वयि मे हृदयं देव त्वयि बुद्धिर्मनस्त्वयि ॥ ८५ ॥ स्तुतैर्वंसमहादेवं विरराम प्रजापतिः ॥ भगवानपि सुप्रीतः पुनर्दक्षमभाषत ॥ ८६ ॥ परितुष्टोऽस्मि ते दक्षस्तवे नानेन सुव्रत ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन मत्समीपे भविष्यसि ॥ ८७ ॥ अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥ प्रजापतेर्मत्ससादात्फलभागी भविष्यसि ॥ ८८ ॥ अथैनमब्रवीद्वाक्यं लोकस्याधिपतिर्भवः ॥ आश्वासनकरं वाक्यं वाक्यविद्वाक्यसंमितं ॥ ८९ ॥

त्या ईश्वरस्य तच्छब्दाभिधेयत्वमुक्तं ॥ ८० ॥ येषां मितिसार्वाल्प्यमेव भग्यंतरेण ईश्वरस्योक्तं ॥ ८१ ॥ स्वयज्ञे ईश्वरस्यानिमंत्रणयुक्तिमाह सर्वेति उपादानत्वात् अंतर्यामित्वादंतरात् त्वाच्च न व्यवहितस्य पृथग्भूतस्येतरस्येव त्वनिमंत्रणयुक्तमित्यर्थः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ननु उपादानत्वादिनारूपेण मां जानन्कथं निदितवानसीत्याशंक्याह अथवेति ॥ ८४ ॥ भावगतस्य सृष्ट्यावधिकृतत्वेन राजसभावगतस्य सत्त्वैकपाद्यं त्वामजानत इत्यर्थः हृदयं चित्तं चित्तं न निश्चयः संकल्पश्च त्वद्वोचर एव ममास्तीत्यर्थः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ वाक्यं वचनं वाक्यं वक्तुमुचितं वाक्यविदां वाक्यानि तेषु संमतं युक्तिमत्तमं ॥ ८९ ॥